

Een peperplantje was de prille start van een nieuw moestuinavontuur. Ondertussen genieten Davy en Joke van een flinke moestuin en groeien ze samen uit tot gepassioneerde moestuiniers.

van chaos naar walhalla

De zwoele zomer zit erop. De herfst is in het land en de deur naar de winter staat al op een kier. Tijd om die dikke trui uit de kast trekken en ons iets meer binnenshuis te nestelen. We kokkerellen erop los. Ingevroren vruchten, waarvoor we in het hoogseizoen geen tijd hadden, verwerken we in taart of confituur. Gefermenteerde of diepgevroren groentjes gebruiken we in tal van verwarmende gerechten. Ons huisje vult zich met warmte en lekkere geuren: ideaal om onze stapel nieuwe moestuin- en kookboeken te doorbladeren en ons klaar te maken voor een volgend moestuinseizoen. Seizoenen waarin we verder willen bouwen aan onze kennis van zelfgemaakte plantenvoeding, het oogsten van eigen zaden en het vlotter verwerken van de oogst.

Al kuieren we ook heel graag nog eens met ons hondje Marcel door de volkstuintjes. We nemen dan telkens wat najaarsgroenten mee naar huis. De tuin is wat kaler dan voorheen, maar de groenbemesters die we in het najaar zaaiden, tieren weelderig. Ze verdelen de mineralen en voedingsstoffen naar de hogere bodemlagen zodat de voeding toegankelijk is voor de zaailingen in de lente. Die levende mulchlaag sterft af in de winter en beschermt de bodem tot het voorjaar.

Samen reflecteren we bij een kop thee op het afgelopen jaar. We kozen voor een nieuwe aanpak die ons de nodige rust en structuur gaf. Er was tijd om te genieten van onze tuin in plaats van achter de feiten aan te hollen. We schakelden over van wisselteelt naar combinatieteelt, lieten de bodem bedekt, zeiden 'nee' tegen spitten én kozen voor verhoogde moestuinbedden met graspaden. Een hele metamorfose voor de tuin, maar ook voor

ons. We combineerden vlijtig verschillende soorten groenten en bloemen om zo de polycultuur die we in de natuur terugvinden na te bootsen. We zagen door het toepassen van combinatieteelt, of wat men schijnbare chaos noemt, opmerkelijk minder plagen en genoten van een ware kleurexplosie van bloemen. Een walhalla voor de bestuivers. Tussen die weelderigheid mulchten we naarstig met gemaaid gras. Dat bewees zijn nut tijdens de droogte afgelopen zomer: de mulch hield niet alleen de bodem bedekt en vochtig, het beperkte ook het onkruid. Een hele verademing. Volgend jaar gegarandeerd meer van dat! Een bedekte bodem lukte ons niet altijd. We probeerden na het oogsten telkens een ander gewas in de plaats te planten, maar soms smolt onze voorraad zaailingen als sneeuw voor de zon. Komend seizoen zaaien we nog net dat tikkeltje meer en optimaliseren we onze timing en plantafstanden.

Wat deden we voor de rest? We volgden het ritme van de natuur. Lieten de tuin z'n gangetje gaan. Het voelde als een dans waarbij de natuur de lead nam en wij dromerig meedanst. Kwam er iets spontaan uit de grond geschoten, dan kon dat daar veelal lekker blijven staan. Wat we zeker niet deden was de bodem verstoren, want de kracht van een productieve moestuin zit 'm in een levendige en gezonde bodem. Moestuinieren is vaak vallen en opstaan, daarom proberen we perfectie achterwege te laten - wat voor ons perfectionisten niet altijd gemakkelijk is. Maar 't is zo fijn om simpelweg te genieten van de kleine dingen die de natuur en moestuin voor ons in petto hebben.

Davy en Joke nemen je onder de naam 'Lieve Groentjes' mee op hun moestuinavontuur. Lees meer op lievegroentjes.be of via [@lievegroentjes](https://www.instagram.com/lievegroentjes).